

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

فرستنده: بابک یزدی

۱۲.۰۶.۱۰

اعتراض بحق مردم به اجلاس G20 و G8

سیستم سرمایه داری ورشکسته است

از ماهها پیش جنب و جوشی درباره اجلاس "گروه ۲۰" و "گروه ۸" (G20 & G8) در جریان بوده است. در این مدت اخبار مربوط به این دو مجمع سرتیتر نه تنها اخبار رسانه‌های محلی، بلکه موضوع بحث داغ بسیاری از رسانه‌های بین‌المللی هم بوده است. این جنب و جوش اما نه درباره این است که گویا شرکت کنندگان در این اجلاس و سران کشورهای مربوط، به توافقاتی به نفع مردم زحمتکش دست خواهند یافت؛ بلکه این جنب و جوش و اخبار، مربوط به اعتراضاتی است که حتی صرف خبر این گردهمایی‌ها به آن دامن زده است. هر دو نفری که يك نهاد غیرانتقاعی تشکیل داده و مثلاً برای افزایش دستمزدها، کاهش گازهای سمی، رسیدگی به وضع مهدهای کودک، نارضایتی از وضع رانندگی، نگرانی از وضعیت محیط زیست و غیره اجندائی جلوی خودش گذاشته، خود را در برابر این گردهمایی‌ها می‌یابد و خود را برای شرکت در اعتراض به آنها آماده می‌کند!

اعتراض به اجلاس جی ۲۰ و جی ۸ به يك عرصه مهم مبارزه علیه سرمایه داری تبدیل شده و هر سال از سال قبل وسیعتر و رادیکالتر می‌گردد و در یکی دو سال گذشته افقی فراتر از پروتکشنیسم را جلو خود قرار داده است. اعتراض امسال اما در شرایطی دور گرفته است که بنابر آمار خودشان در عرض یکی دو سال گذشته بیش از يك میلیون نفر در فقط کانادا، که میگویند کمتر بحرانی بوده، شغل خود را از دست داده و به کاروان بیکاران پیوسته‌اند. در این وضعیت، بیش از يك میلیارد دلار خرج به اصطلاح امنیت شرکت کنندگان شده است و دهها میلیون دلار هم خرج مهمانی و تفریح شرکت کنندگان در این اجلاس شده است. به علاوه محدودیتهای زیادی بر سر راه زندگی عادی مردم ایجاد شده و قرار است تشدید هم بشود. رسماً مانور نظامی خود در آمادگی حمله به معترضان را از رسانه هایشان پخش می‌کنند. مردم همه جا اکنون درباره این موضوع بحث می‌کنند که با این ولخرجی از جیب مردم و مالیات دهندگان، دهها مشکل گرهی این جامعه حل می‌شود! مردم به درست بر معضل بی‌مسکنی، حذف کمک به مستمری بگيران و معلولين، کسر بودجه خدمات اجتماعی، منجمد کردن دستمزدها و غیره انگشت می‌گذارند

و بر خشمشان از اجلاسی که قرار است درباره پروژه های بانک جهانی و صندوق بین المللی پول بحث و گفتگو کنند، افزوده میشود.

اما حتی اگر بحث تعداد اندکی از رسانه هائی که تصمیم گرفته اند هنوز هم از این اجلاس دفاع کنند را قبول کنیم، که گویا در باره بحران و راه برون رفت از این بحران بحث و گفتگو خواهد شد، از این واقعیت فراتر نخواهد رفت که راه حل آنها برای برون رفت از این ورشکستگی که در برابرشان قرار گرفته است، همان راه حلی است که جلوی مردم در یونان و اسپانیا قرار دادند: ریاضت اقتصادی باز هم بیشتر! راه حلشان ترمیم سیستمی است که همه مهندسینش اعلام کرده اند ورشکسته شده است و راهی برای برون رفت ندارد. می خواهند تصمیم بگیرند که چگونه باز هم از جیب مردم کارگر و زحمتکش بدزدند و بانکها و دیگر شرکتها را از ورشکستی کامل نجات دهند! مردم کشورهای زیادی که سرانشان هم در جلسه جی ۲۰ شرکت دارند، حتی از داشتن يك وعده غذای سالم و گرم در روز هم محروم اند و همه جهان هم از این وضعیت باخبر است! واقعیت این است که سرمایه داری هیچ پاسخی برای حل مشکلات مردم ندارد و حتی با تولید امکانات بیشتر توسط تولیدکنندگان ثروت فقر بی مانندی تولید کرده است.

مردم آزاده؛ کارگران!

اکنون نوبت ماست. باید قدرت خود را به این مفتخوران و حامیانشان نشان دهیم. در چهارچوب آنتی گلوبالیزاسیون و مبارزه صرف برای محیط زیست هم نمیشود سرمایه داری را به مبارزه طلبید. پس جواب سؤالی که در برابر همه ماست که راه برون رفت از این جهنم سرمایه داری چیست فقط و فقط میتواند سوسیالیسم باشد. شعار "یا سوسیالیسم یا بربریت" هیچ زمانی به اندازه امروز مصداق نداشته است. با انقلاب صنعتی دوم و چندین صد برابر شدن قدرت تولیدی بشر، مردم حتی در کشورهای پیشرفته صنعتی، به جای آنکه کمتر کار و مرفه تر زندگی کنند، طی چند دهه اخیر مدام به کار بیشتر و ارزان تر واداشته شده و با نزول فاحش سطح زندگی خود دست به گریبان بوده اند. این روند را جز با سرنگونی سرمایه داری و برقراری سوسیالیزم نمی توان متوقف و معکوس کرد. دنیا بدون فراخوان سوسیالیسم، بدون امید سوسیالیسم، بدون مبارزه برای سوسیالیسم به منجلاهی تبدیل می شود. و در این راه طبقه کارگر جهانی بالاتر از هر چیز نیاز به برنده ترین سلاح خود علیه سرمایه داری یعنی احزاب کمونیست کارگری در سراسر جهان دارد. نیاز به احزاب قوی کمونیست کارگری دارد تا اعتراضات و مبارزات پراکنده و به حق کارگران، زنان، قربانیان ستم نژادی، قومی، مذهبی، جنسیتی و خلاصه اعتراضات همه قربانیان سرمایه داری را از پراکندگی درآورد، سمت و سو دهد، و با قدرت تا سرنگونی سرمایه داری و برقراری حاکمیت عقل و انسانیت هدایت کند، و به قول مارکس بر ماقبل تاریخ بشر نقطه پایان گذارد.

زنده باد سوسیالیسم!

نابود باد سیستم ورشکسته سرمایه داری!

تشکیلات خارج کشور حزب کمونیست کارگری ایران - واحد شرق کانادا

۱۱ ژوئن ۲۰۱۰